

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af:

Forslag til lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 2/12 77. Første behandling 14/12 77. Betænkning 18/1 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 25. session 1977.

(Beslutningsforslag nr. B 45. Fremsat 17/1 78 i betænkning fra udenrigsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslagets tekst og dets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om fisketegn.

(Lovforslag nr. L 141. Fremsat 16/12 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (Bornh. a.) (S):

Forslaget til lov om fisketegn har jo været behandlet før. Jeg skal i det væsentlige hen-vise til det, der er sagt af mit partis ordfører ved de foregående behandlinger, idet jeg dog skal understrege, at det fortsat er vores opfat-telse, at bevarelsen af fiskebestanden i vore vande er et vigtigt mål. Det er et mål, der søges opnået ved, at det gebyr, der betales for fisketegnet, kan benyttes til udsættelse af yngel, til bekæmpelse af visse uønskede fi-skearter, til anlæg af gydepladser og til op-rettelse af en konsulentordning. Det er opgaver, der hidtil har været klaret ad frivillighe-dens vej, men vi er af den opfattelse, at det ikke kan fortsætte. Vi mener derfor, det er rigtigt, at vi skaffer midlerne på anden måde.

Ved de foregående behandlinger af lovfor-slaget har der fra enkelte partier været nogle indvendinger. De er især gået på aldersgræn-sen, og at man har manglet en klaring af bi-erhvervsfiskernes problemer. Jeg har derfor med glæde bemærket mig, at aldersgrænsen nu er sat op til 18 år, og at spørgsmålet om bierhvervsfiskerne søges løst ved et samtidig hermed fremsat lovforslag.

Jeg skal herved anbefale forslaget til vel-villigt udvalgsarbejde.

Tang Sørensen (FP):

Da dette lovforslag jo er en genfremsættel-se, skal jeg nøjes med at knytte nogle korte kommentarer til lovforslaget.

Det er efter min opfattelse ikke mere ad-ministration og bureaukrati, vi har brug for i dag. Lovforslagets egentlige sigte kan man måske godt sympatisere med, nemlig at vi skal beskytte vore fiskevande og især sørge for, at fiskebestanden bliver vedligeholdt. Men jeg er overbevist om, at vore særdeles udmærkede fiskeriorganisationer varetager denne opgave langt bedre, end det offentlige

[Tang Sørensen]

vil være i stand til at gøre det. Jeg kan ikke forestille mig, at en sådan ordning kan indføres, uden at det vil medføre forøget administration og bureaukrati.

Om den foreslåede fisketegnsafgift står der i bemærkningerne, at den vil give et provenu på mellem 5 og 7½ mill. kr. Jeg tror ikke, disse penge rækker langt. Når vi skal have trukket administrationsudgifterne og kontroludgifterne fra, er jeg bange for, der ikke bliver ret mange kroner og øre tilbage til at udsætte fiskeyngel i vore farvande.

Jeg stiller mig også meget tvivlende over for, om kontrollen med disse fisketegn kan gennemføres. Vi ved jo alle, at det at fiske er en meget udbredt folkeforlystelse, og hvis denne kontrol skal være blot en lille smule retfærdig, kan opgaven ikke løses med det nuværende personale.

Jeg skal ikke undlade at oplyse om, at der er to medlemmer i fremskridtspartiets folketingsgruppe, der ønsker at støtte denne lovs vedtagelse. Ellers går fremskridtspartiet imod.

Kristen Østergaard (V):

Det er nu fjerde gang, en fiskeriminister fremsætter forslag til lov om indførelse af fisketegn. Jeg vil gerne i den anledning sige, at jeg finder, det er en kolossal ihærdighed, fiskeriministre udviser med dette forslag, som kun interesserer en mindre befolkningsgruppe, og som folketingets flertal hidtil har vist sig meget lidt interesseret i.

Jeg har noteret mig, at lovforslagets principper er uændrede, og at hovedformålet er fiskepleje i vandløbene. Disse ting kan synes tilforladelige, men jeg synes fortsat, at det er et stort apparat at sætte i gang for så lidt.

Jeg har også noteret mig, at prisen for fisketegnet allerede er steget fra 20 kr. til 50 kr.; denne stigning gør mig ikke mildere over for forslaget, tværtimod bekræfter den mine bange anelser om, at et nyt administrationsapparat bliver født med alle betingelser for at vokse sig stort, tungt og dyrt.

At aldersgrænsen sættes op til 18 år, formilder mig heller ikke. Det betyder sandsynligvis, at ca. halvdelen af lystfiskerne bliver pligtige til at løse fisketegn og den anden halvdel ikke. Det bliver en lov, der ikke kan håndteres og ikke kontrolleres, og så er det kun et fåtal, der vil respektere den.

I venstres gruppe er der også delte meninger om lovforslagets værdi, men venstre vil selvfølgelig medvirke til, at lovforslaget viderebehandles kritisk i et udvalg.

Lowzow (KF):

Jeg synes også, det er utrolig ihærdigt at blive ved med at fremsætte et lovforslag, som man ved der er meget stor modvilje imod. Det synes mig at være tidsspilde.

Generelt vil jeg henvise til vor stilling ved de tidligere fremsættelser. Jeg har bidt mærke i, at det tidligere blev sagt, at man ville holde fast ved en afgift på 20 kr. Nu er denne sum på ét år, hvor loven ikke engang har været i kraft, steget med 150 pct. til 50 kr. Det tegner ikke godt for intentionerne med dette lovforslag. Det er faktisk en ny skat, og den stiger endnu hurtigere end de andre skatter.

Jeg synes også, anvendelsen af de indkomne midler er gjort så bred, at der ikke er nogen naturlig grænse for beløbets størrelse. Vi ved slet ikke, hvor vi er henne, og hvad der kan anvendes, og hvilke begrundelser der kan bruges for en udvidelse af beløbet senere.

Urimeligt synes jeg stadig væk også det er, at bare man sejler med en jolle ude på havet og vil smide en krog ud, så skal man have et fisketegn. Hvis man ikke har det, kan man underkastes almindelig retsforfølgning med bøde osv. Det virker på mig latterligt og ganske urimeligt. De indvendinger, der tidligere er blevet rejst, er slet ikke fulgt, og sympatien for loven bliver derfor ikke større.

Jeg synes også, det er urimeligt at tænke på, at hvis en lystsejler for sjov og med et barn om bord lader en krog slæbe bag ved båden, så er han også hjemfalden til de straffebestemmelser, der foreslås.

Vi kan ikke være særlig positive over for lovforslaget i den udformning, det har her, men den del af det, som berører det næste lovforslag på dagsordenen, vedrørende bierhverv, har vi en helt anden og mere positiv stilling til.

Ebbe Carlsen (CD):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Jes Schmidt, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremsætte nogle få kommentarer til nærværende lovforslag.

[Ebbe Carlsen]

Centrum-demokraterne finder, at den foreslåede administration af fisketegnsordningen ikke er urimelig. Det gælder også etablering af et tilsyn via fiskerikontrollen. Vi har heller ingen særlige bemærkninger til de foreslåede straffebestemmelser. Om fisketegnsafgiftens størrelse burde fikseres i loven, kan diskuteres, men det er vel ikke urimeligt, at det overlades til fiskeriministeren at fastsætte afgiften efter forhandling med fondsbestyrelsen.

Vedrørende anvendelsen af fondens midler kunne vi nok have ønsket, at der i bemærkningerne til lovforslaget var medtaget et forslag til fordeling af midlerne til de i § 8, stk. 1, angivne formål. Men da man jo ikke på forhånd kender størrelsen af den samlede årlige afgiftsindtægt, kan det vel være svært at opstille en troværdig oversigt over midlernes kvantitative fordeling. De kvalitative formål er jo rimelige nok.

Med disse bemærkninger kan centrum-demokraterne anbefale lovforslagets videre behandling i udvalget.

Bjørn Poulsen (SF):

Det er jo et noget kontroversielt lovforslag, der her er fremsat, og der er allerede flere, der har været ret højt oppe på grund af dette lovforslag. SF har et forholdsvis afslappet forhold til det. Vi mener, en lov af denne art er nødvendig.

Der er dog nogle konsekvenser, vi ikke er helt tilfredse med. Vi ved jo, at alle fisketegnslødere skal være med til at betale f. eks. yngeludsætningen, men vi ved også, at der er visse begrænsninger for, hvor disse fisketegnslødere kan fiske. Der findes adskillige aftaler mellem lystfiskerforeninger og grundejere langs vandløb og søer, som gør, at ikke alle har mulighed for at udnytte deres fisketegn. Hvis det kunne laves om, ville vi være endnu mere positive, end vi er nu.

Jeg er lidt betænkelig ved administrationen af ordningen. Selve kontrollen er jeg ikke særlig skeptisk over for. Kontrollen med jagttegn skaber ikke særlige problemer, så jeg kan ikke forstå, at man kan hidse sig op over kontrol med fisketegn.

Vi vil kigge på lovforslaget i udvalget med positive øjne. Vi mener, der skal rettes lidt et par steder, men med et grundigt udvalgsarbejde tror jeg vi kan få en lov ud af det, som

vil være til glæde og fornøjelse for lystfiskerne og ikke mindst ved hjælp af en fornuftig naturpleje, som dette lovforslag også åbner mulighed for.

Fuglsang (DKP):

Som de andre gange, vi har set dette lovforslag, er vi kommunister principielt for nogle af de ædle formål, der ligger i det, men ikke uden ganske svare betænkeligheder. Vi støtter selvfølgelig det udmærkede forslag om udsættelse af fisk og yngel, bedre muligheder for vildfisk til at passere åmundinger, anlæg af gyde- og opvækstpladser osv. Vore betænkeligheder går på, at der af hensyn til disse formål, som næsten synes at tjene som madding til at tage resten, åbnes for en række negative muligheder, blandt andet, som det allerede er nævnt, for udviklingen af en ny indirekte skat. Vi har ved andre lejligheder set, hvor langt en sådan fond, som her er foreslået, efterhånden kan fjerne sig fra det oprindelige formål.

Mistænksomheden bliver jo ikke mindre, når vi ser, hvor hurtigt afgiften er sat op fra 20 til 50 kr., og når vi ser, hvordan der i § 8 åbnes muligheder for, at visse udgifter, som hidtil har været betalt over finansloven til fiskeri- og havundersøgelser, nu også skal betales af afgiftspengene. Dertil kommer, at en hel del penge vil sluges af administrationen. Man må stille spørgsmålet: hvor meget bliver der så tilbage?

Der nævnes nogle, som kan slippe for at betale fisketegn. Der nævnes unge under 18 år. Ministeren siger i bemærkningerne, at man også har tænkt på ældre over 67 år. Men med en motivering, som nærmest virker som det modsatte, kan man ikke gå med til fritagelse for dem over 67, idet man siger, at under hensyn til afgiftens forventede beskedne størrelse vil man ikke foreslå en sådan undtagelse. Det synes jeg man skulle tage op igen.

Nogle af dem, som også undtages, er grundejere og erhvervsfiskere, og det er jeg lidt betænkelig ved, fordi netop disse to grupper også nyder godt af den forbedring af fiskebestanden, som skulle blive resultatet af denne lovgivning. Derfor er det for mig et spørgsmål, hvorfor netop disse to grupper fortsat skal kore på frihjul.

[Fuglsang]

Hvad grundejerne angår, er det nok grundloven, som gør folk betænkelige, men de slipper jo da i forvejen ikke for jagttegn. Videre er det jo sådan, at landbo- og husmandsforeninger skal repræsenteres i fondens bestyrelse, og så vil jeg mene, at som et mindstemål af retfærdighed bør grundejerne også være med til at betale i hvert fald en del af gildet.

Hvad erhvervsfiskerne angår, må jeg erkende, at det kan være mere problematisk, men vi kan jo kigge på det. Ministeren nævner i bemærkningerne muligheden for at opkræve en landingsafgift.

Jeg vil gerne være med til at forsøge at gøre lovforslaget bedre i udvalget, men jeg har mine svare tvivl.

Svend Haugaard (RV):

Det er en gammel kending og uden større ændringer. Aldersgrænsen er flyttet fra 17 til 18 år og kravet om ID-kort eller førerbevis ved siden af fisketegnet skubbet fra § 6 til § 11; desuden den forrygende inflation i prisen på fisketegnene.

Men det radikale venstre har ikke ændret holdning. Vi mener fortsat, at det er helt urimeligt med fisketegn for fjerde og have, saltvandsområdet i det hele taget. Hvis man sådan en stille aften en enkelt gang om sommeren vil tage ud på fjorden og smide pilken ud, så skal det altså koste 50 kr., eller også begår man noget ulovligt.

Derimod kan det se lidt anderledes ud i de situationer, hvor man ofrer ganske betydelige beløb på at udsætte yngel i åer og vandløb, og vi vil gerne være med til at drøfte, om der kan findes en eller anden praktisk og rimelig ordning, så de, der er med til at tage fordelene heraf, også kommer til at betale. Som det er foreslået, mener vi, vi risikerer, at administrationen tager det meste af det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi finder heller ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at indføre lovpligtige fisketegn for alle, der ønsker at kaste en krog i vandet. Vi tror i det hele taget ikke, at slig restriktion vil fremme den ønskelige fiskebestand i vore farvande. Hvis det var sådan, at man ad den vej kunne fremme den ønskelige fiskebestand i vore indre farvande eller i al

fald i vores ferskvande, ja, så ved vi, som ikke er tilsluttet nogen lystfiskerorganisation, at der ikke bliver mulighed for overhovedet at udnytte dette fisketegn i vores farvande, idet disse organisationer har lagt deres klamme hånd på næsten alle tilgængelige ferske farvande. Så må man betale yderligere til en sådan organisation for at få lov til at kaste sin krog ud.

Vi vil ikke være med til at, jeg havde nær sagt styrke denne inderkreds, som vil erhverve retten til alle vores ferske farvande, for det er det, der bliver resultatet af det. Man bevilger pengene, organisationen kan få lov til at bruge dem, og vi andre bliver udelukket. Kort sagt, vi er ikke interesseret i en lovgivning på dette område, og vi vil i udvalget behandle lovforslaget i overensstemmelse hermed.

Hjortlund Christensen (DR):

Man må jo sige, at ministeren er ude med snøren. Det er efterhånden blevet sådan, at det er blevet folketingets sag at blande sig i en mængde opgaver, som befolkningen selv har kunnet klare igennem lange perioder. Der kan siges meget positivt om lovgivning om udsætning af fiskeyngel, men det går jo dog på en måde, som jeg synes er udmærket.

Med hensyn til de omkostninger, fællesskabet vil få i forbindelse med en sådan lovgivning, mener jeg, de er helt urimelige. Der er heller ikke sket særlige retskrænkelser, som støtter tanken om en lovgivning på dette område. Der er også tale om kontrolforanstaltninger, som er urimelige og umulige at gennemføre, og omkostningerne er for store.

Jeg kan på retsforbundets vegne ikke medvirke til at gennemføre mere bureaukrati eller til skabelse af særrettigheder for et specielt område. Lovforslaget er overflødigt, og retsforbundet kan ikke medvirke.

Kurt Hansen (VS):

Uden at begynde at drage nogen som helst konklusioner omkring fiskeriministerens forhandlinger i Bruxelles kunne man måske spørge, om dette lovforslag er det nationale svar på disse forhandlinger, måske under devisen »hvad udad tabes, skal indad vindes« eller noget i den retning. Det, ministeren åbenbart er ude på, er at få gjort det her til en stor bureaukratisk forestilling. Vi me-

[Kurt Hansen]

ner altså, det er en lille smule grinagtigt. Vi trak i hvert fald lidt på smilebåndet, da vi diskuterede det i gruppen, at man nu i stort omfang skal til at rende på posthuset. Og når man så er ude med snøren dér, så skal man have giroblanketten med og kørekort med, og så kommer der en fiskerikontrol, der siger: jeg er fiskerikontrol. Så siger den, der fisker: må jeg se det? Og fiskeripoliti og hele balladen dér i stort omfang, det er vi altså ikke særlig begejstrede for.

Med hensyn til det, der står i lovforslagets § 8 i forbindelse med udsætning af fisk og yngel osv., skal der ikke være nogen tvivl om, hvor vi står. Dér vil vi gerne være med til at bevilge de penge, som er nødvendige. Men jeg er ret overbevist om, at en stor del af de penge, som måtte komme ind i forbindelse med denne fisketegnsordning, vil blive slugt i administration og bureaukrati og hele balladen dér. Så jeg vil ikke tilsige nogen positiv udvalgsbehandling af sagen.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke, fordi der under denne førstebehandling har været fremført en række synspunkter, som taler for, at de opgaver, der søges løst ved hjælp af de midler, som fisketegnene kan indbringe, bør løses.

Jeg kan ikke tilsvarende takke et flertal af ordførerne for tilsagn om at medvirke til, at det sker ad den vej, som jeg har stillet forslag om her.

Men jeg synes, det er noget af det mest karakteristiske ved behandlingen af lovforslaget her, at næsten alle har udtrykt sympati for løsningen af den opgave, som efter min bedste vurdering kun bliver løst, hvis vi løser den i kraft af en fisketegnsordning. Nu skal jeg jo ikke stille spørgsmål, men man kunne næsten få det indtryk, at et forslag om at anvende 5-7 mill. kr. til disse formål ville samle fuld tilslutning her i salen. Og det er jo lidt overraskende i betragtning af, at de, som driver lystfiskeri i deres organisationer, er parat til at betale denne omkostning, fordi de erkender, at der er et behov, hvis vi skal have genoprettet fiskebestandene i vore farvande.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til, at hr. Hjortlund Christensen er af den opfattelse, at staten bør blande sig udenom. Men jeg er nødt til at sige, at den vurdering, at der er

tilfredsstillende tilstande for fiskebestanden i vore farvande, deler jeg bestemt ikke.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til de detaljer, der har været fremført. Dem kan vi jo få lejlighed til at drøfte under udvalgsarbejdet. Men jeg er nødt til at sige til de ordførere, der har givet udtryk for synspunkter i retning af, at disse 5-7 mill. kr. vil blive ædt op i administration, at de enten ikke har læst bemærkningerne til lovforslaget eller ikke tror på den administrationsform, som vi har lagt op til, og som jo netop har det sigte, at det skal være helt minimalt, hvad der skal bruges til administrative formål.

Så skal jeg gøre en bemærkning til spørgsmålet om beløbsstørrelsen. Som det fremgår, er det ikke et endeligt tal, men det er således, at fisketegnsafgiften skal fastsættes af fisketegnsskattens bestyrelse. Når man siger, stigningen er sket på et år, så vil jeg gøre opmærksom på, at landbrugs- og fiskeriudvalget allerede i 1975 spurgte den daværende minister, om man ikke burde forhøje beløbet fra 20 til 50 kr. Ministeren svarede, at han havde henholdt sig til betænkningens beløb, men at han ikke havde lagt sig fast på det tal. Han henviste til, at det var fondsbestyrelsen, der skulle indstille herom.

Jeg vil minde om, at det er indgået i tidligere behandlinger af dette lovforslag, at 20 kr. var et meget lille beløb. Jeg har altså ment – men det er jeg parat til at drøfte – at 50 kr. er det rigtige.

Jeg skal til både hr. Arne Bjerregaard og hr. Bjørn Poulsen sige, at lovforslaget ikke griber ind eller ændrer i de lodsejerrettigheder, der er, og derfor må jeg sige, at den argumentation, hr. Arne Bjerregaard bruger for at afvise forslaget, ikke er særlig velegnet. Han er velkommen til at afvise det af andre grunde, men jeg synes, man skal tage udgangspunkt i reelle ting og ikke i ting, som forslaget ikke vedrører eller kan ændre på.

Jeg kan altså konstatere megen sympati for at løse opgaven, meget lidt vilje til også at tage konsekvensen af denne sympati. Jeg håber, det kan lykkes under udvalgsarbejdet at skaffe det flertal, der er parat til at gennemføre loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslag nr. 142. Fremsat 16/12 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (Bornh. a.) (S):

Som det var tilfældet med det foregående lovforslag, har også dette forslag til hensigt at ophjælpe og beskytte fiskebestanden, og endvidere tilsigter lovforslaget at beskytte erhvervsfiskernes interesser ved bl. a. at foretage en regulering af bierhvervsfiskeriet.

Den situation, som dansk fiskeri i dag befinder sig i med kvotaordninger på forskellige fiskearter og med opdeling af farvandene i visse områder, gør, at vi i socialdemokratiet mener, at det er rigtigt, at de fisk, som kan og må fiskes, bliver forbeholdt dem, som driver fiskeri som hovederhverv. Det må så betyde en begrænsning af bierhvervsfiskernes fangstmuligheder til kun at omfatte fiskeri til husbehov.

Det er særlig i de indre farvande, bierhvervsfiskeriet har været til gene og er til gene for erhvervsfiskeriet. Jeg er enig med ministeren i den form for regulering, der er foreslået. Lovforslaget bemyndiger jo ministeren til at fastsætte antallet af de fiskereds-kaber, der kan tillades. Jeg vil spørge ministeren, hvilket antal ministeren har i tankerne.

Der er imidlertid et andet problem, jeg vil rejse, og det er de tilfælde, hvor der er tradition for kombinerede erhverv. Jeg tænker her på de tilfælde, hvor en del af indkomsten stammer fra fiskeri og en anden del fra land-

brug. Jeg mener, det vil være uheldigt, hvis denne kombinerede erhvervsform må ophøre, og jeg vil spørge ministeren, om han vil se nærmere på dette forhold.

Der har i den senere tid været en del interesse hos udenlandske fiskerfartøjer for at lade sig indregistrere i Danmark for at få andel i den danske fiskemængde. Det er imidlertid vores opfattelse, at fiskeriet skal være forbeholdt ikke bare erhvervsfiskerne, men danske erhvervsfiskere. Denne holdning mener vi er imødekommet i lovforslaget ved bestemmelsen om, at udenlandske fiskerfartøjer – det være sig fartøjer inden for eller uden for EF, som ønsker at blive indregistreret i Danmark – ikke vil kunne få tilladelse til at fiske på kvoter, der er tildelt Danmark.

Dansk fiskeri har også en stor afledet beskæftigelse ved, at vi har en veludviklet fiskeindustri. Derfor mener jeg, det er af betydning, at disse virksomheder ikke går i stå som følge af mangel på råvarer. Vi har hidtil haft et generelt forbud mod udenlandske landinger i dansk havn, og det er et forhold, der efter lovforslaget ændres. Jeg er enig med ministeren i, at tiden nu er inde til, at dette forbud ophæves, således at vi ikke kommer i den situation, at der bliver arbejdsstansninger på grund af manglende råvarer.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget.

Børge Møller (FP):

I lovforslag nr. 142 om ændring af lov om saltvandsfiskeri er der ting, som fremskridtspartiet kan støtte, men der er også ting, som fremskridtspartiet totalt vil afvise. Begrundelsen for at forbeholde erhvervsfiskeriet for personer eller selskaber, som har mere end $\frac{3}{4}$ af deres indtægt fra fiskeriet, kan fremskridtspartiet ikke godtage. De stærkt stigende omkostninger, som er medvirkende til at ødelægge fiskerierhvervet, skyldes bl. a., at landet er blevet misregeret gennem de sidste 15-20 år. Det vil fremskridtspartiet gerne være med til at få bedret på, så fiskerne stadig væk kan blive ved med at være et frit og selvhjulpent folkefærd.

Ophævelse af landingsforbud for udenlandske fartøjer og ophævelse af det generelle forbud mod udlændinges løsfiskeri kan vi fuldt ud tilslutte os.

Fremskridtspartiet vil under udvalgsarbejdet bidrage til, at lovforslaget bliver så godt